

Publicerad 2015-04-23 19:56 av lodjuret/seglare

Det finns en roman som heter Frysen. Men jag minns inte vem som skrev den.

Frysen

Petra bestämde sig efter många om och men för att stänga av sin frys. Hon hade hört en engelsk kock i teve kalla frysen för en likkista. Hon hade länge tänkt på hur rätt han kunde ha i det.

Utöver att spara ström, så skulle hon inte längre slentrianmässigt frysa in saker bara för att därmed också förpassa dem in i en sorts evig glömska. Hon antog att mycket få saker i

frysen fortfarande kunde tänkas vara ätbara. Kött och fisk håller sig ju ungefär tre månader, så varför egentligen ha annat än bär eller grönsaker där? Nej, hon skulle rensa ut allt som fanns där,

äta bären om de fortfarande var ätbara och sedan helt enkelt stänga av det skåpet. Det var ju ändå frikopplat från kylskåpet, även om båda dessa utrymmen ingick i samma skåp. Så onödigt

med en frys annat än när det plötsligt är rabatt på någonting som stoppas in och sedan bara glöms bort. Hon var glad över att kunna ta detta steg, som en sorts sådan där födelse i

hennes sinnen. En början på något nytt. Hon behövde verkligen sådana där nystarter ibland. Någonting att hänga upp livet på, för att kunna känna att en ny period är inledd. Någonting som

skall lyfta henne och hjälpa henne att fatta
andra beslut även. Hon behöver hjälp för
att lyfta sig själv. Istället för att be någon
annan om hjälp eller gå i terapi, plötsligt
åka och klättra

i berg eller liknande. Så bestämmer hon
sig för en sorts markerad förändring i sitt
liv. Att tillföra något in i sin tillvaro, eller
att ta bort en vana som bara är slentrian
och därför

också mest betungande. Som att avstå från
att i framtiden använda sig av sin frys. Eller
att besluta sig för köpa en cykel och cykla
istället för att ta bussen. Även istället för att
köra bilen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten